

Daudi Baldrs

Burzum

Pat er upphaf þessar sögu at Baldr inn goda dreymdi drauma stóra ok hættliga um líf sitt. En er hann sagði Asunum draumana þá báru þeir saman ráð sín, ok var þat gert at beida gríða Baldri fyrir alls-konar haska, ok Frigg tók svaraðaga til þess at eira skyldu Baldri eldr ok vatn, jarn ok alls-konar malmr, steinar, jordin, víðirnir, sottirnir, dyrin, fuglarnir, eitr, ormar. En er þetta var gert ok vítat, þá var þat skemtun Baldrs ok Asanna at hann skyldi standa upp a þingum en allir aðrir skyldu sumir skjóta a hann, sumir hoggva til, sumir berja grjóti. En hvat sem at var gert, sakaði hann ekki, ok potti þetta glum mikill frami. En er þetta sa Loki Laufeyjarson þá líkadi honum illa er Baldr sakadi ekki. Hann gekk til Fensalar til Friggjar ok bra sér i konu líki. Þá spyrr Frigg ef sú kona vissi hvat Esir hgfðusk at a þinginu. Hon sagði at allir skutu at Baldri, ok þat at hann sakadi ekki. Þá mælir Frigg: "Eigi munu vapn eða víðir granda Baldri. Eíða hefi ek þegit at glum þeim."

'Þá spyrr konan: "Hafa allir hlutir eíða unnit at eira Baldri?"

'Þá svarar Frigg: "Vex víðarteinungr einn fyrir vestan Valhöll. Sa er mistilteinn kalladr. Sa potti mér ungr at krefja eíðsins."

'Því næst hvarf konan a braut. En Loki tók mistiltein ok sleit upp ok gekk til þings. En Hödr stóð útarlíga i mannhringinum því at hann var blindr. Þá mælir Loki víð Hann:

"Hví skytr þú ekki at Baldri?"

'Hvann svarar: "Þvíat ek sé eigi hvar Baldr er, ok þat annat at ek em vapnlaus."

'Þá mælir Loki: "Gerðu þú i líking annara manna ok veit Baldri sömd sem aðrir menn. Ek mun vísa þér til hvar hann stendr. Skjót at honum vandi þessum."

"Hödr tók mistiltein ok skaut at Baldri at tilvísun Loka. Flaug skótit i gognum hann ok féll hann daðr til jadar, ok hefir þat mest óhapp verit unnit með góðum ok monnum. Þá er Baldr var fallinn þá féllusk glum Asum ortóðok ok sva hendr at taka til hans, ok a hverr til annars, ok varu allir með einum hug til þess er unnit hafði verkit. En engi mátti hefna, þar var sva mikill gríðastadr. En þá er Esirnir freis túðu at mæla þá var hitt þó fyrir at gratrinn kom upp sva at engi mátti gðrum segja með orðunum frá sínum harmi. En Óðinn bar þeim mun verst þenna skada sem hann kunni mesta skynn hversu mikil aftaka ok míssa Asunum með Asum er eignask vílði allar astir hennar ok hylli ok víli hann ríða a Helveg Baldr heim i Asgard. En sa er nefndr Hermodr inn hvati, sveinn Óðins, er til þeirar farar vard. Þá var tekinn Sleipnir, hestr Óðins, ok leiddr fram, ok steig Hermodr a þann hest ok hleypti braut.

Song Discussions is protected by U.S. Patent 9401941. Other patents pending.

